JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS

ELEANOR SHARPSTON

14 päivänä toukokuuta 2009 [1]

1. Tämä valitus [2] koskee lyhyesti sanottuna polkumyyntitutkimuksen kohteena olevaa kiinalaista viejää, jonka pyynnön sen tavanomaisten hintojen arvioimisesta markkinatalousolosuhteissa toimivan viejän hintojen kanssa samalla tavalla komissio ensin hylkäsi, mutta johon pyyntöön se suhtautui kuitenkin myöhemmin myönteisemmin, vaikka lopuksi pyyntö yllättäen hylättiin.

2. Viejä väitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, että komissio oli i) katsonut virheellisesti, ettei se voinut muuttaa alkuperäistä arviointiaan ja ii) antanut viejälle liian vähän aikaa lopulliseen arviointiin vastaamista varten.

3. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että i) komission huomautus, jonka mukaan vanhoja tosiseikkoja ei voida arvioida uudelleen, on luonteeltaan vain liitännäinen, mistä seuraa, että ii) vaikka viejälle olisi annettu vastaamiseen riittävästi aikaa, tämä vastaus olisi voinut koskea ainoastaan liitännäistä huomautusta, eikä hylkäämisen aineellisia perusteita, jolloin sillä ei olisi ollut vaikutusta kantajan puolustautumisoikeuksiin.

4. Nyt viejä väittää, että komission perusteluja koskeva toteamus merkitsi todistusaineiston ilmeistä vääristelyä, mistä seuraa, että jos vastaamiseen olisi annettu riittävästi aikaa, vastaus olisi voinut olla merkityksellinen.

5. Yhteisöjen tuomioistuimen on ratkaistava ensisijaisesti, onko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ”ottanut aineiston huomioon vääristyneellä tavalla”. Jos näin ei ole, sillä ei pääsääntöisesti ole toimivaltaa arvioida kyseisen aineiston näyttöarvoa. [3] Perustelut, jotka liittyvät siihen, ettei vastaamiseen ollut annettu riittävästi aikaa, voidaan ottaa tutkittavaksi vain, jos aineisto on otettu huomioon vääristyneellä tavalla.

1 – Alkuperäinen kieli: englanti.

2 – Valitus on tehty yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-206/07, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. neuvosto, 29.1.2008 antamasta tuomiosta (Kok., s. II-1; jäljempänä valituksenalainen tuomio).

3 – Ks. viimeksi asia C-487/06 P, British Aggregates Association v. komissio, tuomio 22.12.2008 (Kok., s. I-10505, 97 kohta).

Polkumyynnin vastaiset menettelyt ja lainsäädäntö

6. Yhteisön teollisuuden suojaamista polkumyynnillä tapahtuvalta tuonnilta säännellään ensisijaisesti neuvoston asetuksella (EY) N:o 384/96 [4] (perusasetus).

7. Tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan mukaan polkumyyntitullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, jos tuotteen luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheuttaa vahinkoa. Tuotetta tuodaan polkumyynnillä, jos sen vientihinta yhteisöön on alempi kuin tavanomaisessa kaupankäynnissä käytettävä samankaltaisen tuotteen vertailukelpoinen hinta viejämaassa.

8. Asetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti tutkimus polkumyynnin olemassaolon, määrän ja vaikutuksen määrittelemiseksi voidaan panna vireille yhteisön jonkin tuotannonalan tekemän kirjallisen valituksen perusteella. Asetuksen 6 artiklassa säädetään tutkimusmenettelyistä, kun taas 2–4 artiklassa säädetään lähinnä sovellettavista edellytyksistä.

9. Asetuksen 2 artikla koskee polkumyynnin määrittelyä. Siinä asetetaan säännöt, joilla määritetään normaaliarvo (osa A, 1–7 kohta) ja vientihinta (osa B, 8 ja 9 kohta), joita vertaillaan (osa C, 10 kohta) polkumyyntimarginaalin selvittämiseksi (osa D, 11 ja 12 kohta). Nyt esillä olevassa asiassa vain osa A on merkityksellinen.

10. Asetuksen 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan normaaliarvo perustuu viejämaan riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamiin tai maksettaviksi tuleviin hintoihin. Se määritellään jäljelle jäävissä 1–6 kohdassa asetettujen markkinatalousolosuhteissa toimiviin yrityksiin sovellettavien sääntöjen mukaisesti.

11. Muiden yritysten osalta 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa: ”Muussa kuin markkinatalousmaista – – peräisin olevassa tuonnissa normaaliarvo määritetään kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella tai sellaisesta kolmannesta maasta muihin maihin, myös yhteisöön, vietäessä käytetyn hinnan perusteella taikka, jos tämä ei ole mahdollista, millä tahansa hyväksyttävällä perusteella, mukaan lukien samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti yhteisössä maksettu tai maksettava hinta, jota on tarvittaessa oikaistu kohtuullisella voittomarginaalilla.”

4 – Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annettu neuvoston asetus sellaisena kuin se on muutettuna (EYVL 1996 L, s. 1).

12. Toisaalta 2 artiklan 7 kohdan b kohdassa säädetään tuontia muun muassa Kiinan kansantasavallasta (jota ei pidetä markkinatalousmaana) koskevien tutkimusten osalta seuraavaa: ”normaaliarvo määritetään 1–6 kohdan mukaisesti, jos voidaan yhden tai useamman tutkimuksen kohteena olevan tuottajan asianmukaisesti perusteltujen vaatimusten perusteella sekä c alakohdassa olevien perusteiden ja menettelyjen mukaisesti osoittaa, että kyseinen tuottaja tai kyseiset tuottajat toimivat markkinatalousolosuhteissa asianomaisen samankaltaisen tuotteen valmistuksen ja myynnin osalta. Muussa tapauksessa sovelletaan a alakohdan säännöksiä.”

13. Sen määrittämisessä, voitiinko tässä asiassa kyseessä olevalla viejällä katsoa olevan markkinataloudessa toimivan yrityksen asema (niin sanottu markkinatalouskohtelu, josta käytetään myös lyhennettä MET, market economy treatment), ratkaiseva merkitys oli 2 artiklan 7 kohdan c alakohdalla, jossa asetetaan useita vaatimuksia, joiden *kaikkien* on osoitettava täyttyvän, jotta tällainen markkinataloudessa toimivan yrityksen asema voidaan hyväksyä. Yksi näistä vaatimuksista mainitaan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa: yrityksillä on oltava ”yksi ainoa selkeä kirjanpito, joka on riippumattoman tarkastuksen kohteena kansainvälisten kirjanpitonormien mukaisesti ja jota sovelletaan kaikkeen toimintaan.” [5]

14. Saman 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisessä alakohdassa säädetään seuraavaa: ”Sen määrittäminen, täyttääkö tuottaja edellä mainitut vaatimukset, suoritetaan kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta, sen jälkeen kun neuvoa-antavaa komiteaa on erityisesti kuultu ja kun yhteisön tuotannonalalle on annettu mahdollisuus esittää huomautuksia. Tämä määrittäminen pysyy voimassa koko tutkimuksen ajan.” [6]

15. Asiassa Nanjing Metalink annetussa tuomiossa [7] ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tulkitsi tätä säännöstä siten, että sen ”tavoitteena on erityisesti varmistaa, että tätä [markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämistä koskevaa] kysymystä ei ratkaista sillä perusteella, mikä on sen vaikutus polkumyyntimarginaalin laskemiseen”. Lisäksi tuomiossa todettiin, että ”perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeistä virkettä on tulkittava niin, että siinä kielletään toimielimiä arvioimasta uudelleen niitä tekijöitä, jotka olivat niiden tiedossa markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman alkuperäisen määrittelyn aikana. Tämän säännöksen kanssa ei kuitenkaan ole ristiriidassa se, että markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa ei ylläpidetä silloin, kun sen vuoksi, että se tosiasiallinen tilanne, jonka perusteella tämä asema myönnettiin, on muuttunut, ei voida enää katsoa, että kyseessä oleva tuottaja toimii markkinatalousolosuhteissa.” [8]

5 – Tämä näyttää liittyvän tiettyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o (EY) 1606/2002 mukaisesti 29.9.2003 annettuun komission asetukseen (EY) N:o 1725/2003 (EUVL L 261, s. 1). Kansainvälinen tilinpäätösstandardi (International Accounting Standard, IAS) 1 koskee tilinpäätösten esittämistä.

6 – Perusasetuksen 15 artiklalla perustettu neuvoa-antava komitea koostuu kunkin jäsenvaltion edustajista, ja sen puheenjohtajana toimii komission edustaja.

7 – Asia T-138/02, Nanjing Metalink International v. neuvosto, tuomio 14.11.2006 (Kok., s. II-4347, erityisesti 44 ja 47 kohta).

8 – Tässä tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella ei ollut mitään syytä tarkastella päinvastaista tilannetta (eikä se näin ollen ottanut sitä huomioon), jossa sen tosiasiallisen tilanteen, jonka perusteella tätä asemaa ei myönnetty, muututtua ei enää olisikaan voitu katsoa, että kyseessä oleva tuottaja ei toiminut markkinatalousolosuhteissa.

16. Tutkimusten kuluessa komissio voi 7 artiklan mukaisesti asettaa väliaikaisia tulleja. Vain siinä tapauksessa, että tosiasioiden perusteella lopullisesti todetaan, että polkumyyntiä ja siitä aiheutunutta vahinkoa on olemassa, ja jos yhteisön etu vaatii toimintaa 21 artiklan mukaisesti, neuvosto ottaa käyttöön lopullisen polkumyyntitullin komission ehdotuksesta viimeistään kuukautta ennen väliaikaisten tullien voimassaolon päättymistä ja neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan (9 artiklan 4 kohta). Lopullista tullia määrättäessä menettely on aina saatettava päätökseen kokonaisuudessaan 15 kuukauden kuluessa sen vireillepanosta (6 artiklan 9 kohta).

17. Merkityksellinen säännös on vielä 20 artiklan 4 ja 5 kohta. Tässä artiklassa säädetään, että tutkimuksen kohteena olevat osapuolet voivat pyytää komissiolta, että niille ilmoitetaan olennaisten tosiasioiden ja huomioiden yksityiskohdista, joiden perusteella väliaikaiset toimenpiteet on otettu käyttöön (1 kohta), ja että ne voivat pyytää siltä ”lopullista ilmoittamista” olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista suunnitellaan (2 kohta). Kyseisen 20 artiklan 4 ja 5 kohdassa todetaan seuraavaa:

”4. Lopullinen ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti. Se on tehtävä mahdollisimman nopeasti ottaen huomioon tarve suojata luottamukselliset tiedot ja tavallisesti viimeistään kuukautta ennen lopullista päätöstä tai lopullisia toimenpiteitä koskevan komission ehdotuksen jättämistä 9 artiklan mukaisesti. Jos komissio ei voi välittää tiettyjä tosiasioita tai huomioita sillä hetkellä, se on tehtävä mahdollisimman pian. Ilmoittaminen ei ole esteenä komission tai neuvoston mahdollisesti myöhemmin tekemälle päätökselle, ja jos kyseinen päätös perustuu eri tosiasioihin ja huomioihin, näistä on ilmoitettava niin pian kuin mahdollista.

5. Lopullisen ilmoittamisen jälkeen tehdyt havainnot voidaan ottaa huomioon ainoastaan, jos ne saadaan määräajassa, jonka komissio vahvistaa kunkin tapauksen yhteydessä, ottaen asianmukaisesti huomioon asian kiireellisyys, mutta joka on vähintään kymmenen päivää.”

Tosiseikat

18. Tosiseikat esitetään valituksen kohteena olevan tuomion 4–23 kohdassa. Seuraavaksi esitän lyhyesti nämä tosiseikat ja samalla viittaan tiettyihin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiakirja-aineiston asiakirjoihin, joihin valituksessa on vedottu, ja siteeraan näitä asiakirjoja.

19. Komissio aloitti 4.2.2006 silityslautojen tuontia koskevat tutkimukset, jotka koskivat muun muassa silityslautoja, joiden valmistaja

ja viejä oli Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd (jäljempänä Yongjian), jonka kotipaikka oli Foshanissa, Kiinan kansantasavallassa.

20. Yongjian esitti 23.2.2006 pyynnön saada markkinataloudessa toimivan yrityksen asema. Tutkittuaan asian komissio vastasi 11.8.2006, ettei se katsonut perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa asetetun edellytyksen täyttyvän, koska Yongjianin kirjanpito- ja tilintarkastuskertomukset eivät vastanneet kansainvälisten tilinpäätösstandardien vaatimuksia. Syyskuussa 2006 kirjeenvaihto jatkui, mutta komissio pysyi kannassaan.

21. Tämän jälkeen komissio antoi asetuksen (EY) N:o 1620/2006, [9] jolla vahvistettiin Yongjianin markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevan pyynnön hylkääminen ja otettiin käyttöön 18,1 prosentin suuruinen väliaikainen polkumyyntitulli Yongjianin valmistamien silityslautojen tuonnissa.

22. Yongjian esitti edelleen huomautuksia ja tilastotietoja tukeakseen niillä pyyntöään saada markkinataloudessa toimivan yrityksen asema. Lisäksi valituksenalaisen tuomion 13 kohdassa todetaan seuraavaa:

”Komissio lähetti 20.2.2007 päivätyllä kirjeellä kantajalle yleisen lopullisen ilmoitusasiakirjan ja erityisen ilmoitusasiakirjan. Ensimmäisessä asiakirjassa komissio ilmoitti aikovansa pitää kantajaa markkinataloudessa toimivana yrityksenä.[[10]] Komissio katsoi nimittäin, että yhtäältä väliaikaisten toimenpiteiden yhteydessä todetuilla yhtiön kirjanpitokäytännössä olevilla puutteilla ei ollut merkittäviä vaikutuksia kirjanpidosta ilmenevään taloudelliseen tulokseen, eikä toisaalta kirjanpidon puutteellisuus ensinnäkään aiheuttanut ongelmia vientimyyntiä koskevien tietojen osalta, koska komissio oli jo hyväksynyt kyseiset tiedot silloin, kun sillä oli mahdollisuus tarkistaa tietojen luotettavuus, ja toiseksi kirjanpidon puutteellisuus ei ollut ratkaisevaa kotimaan myynnin osalta, koska kotimaan myynti ei ollut riittävän merkittävää ollakseen edustavaa. Komissio ilmoitti täten, että normaaliarvo on näin ollen vahvistettava tuotantokustannusten perusteella ja että teräksen hinta on tuotantokustannusten olennainen tekijä. Komissio katsoi tältä osin, että Kiinan teräksen tuontia koskevat viralliset tilastotiedot, jotka toimitettiin hallinnollisen menettelyn kuluessa, vahvistivat yrityksen kirjanpitotietojen luotettavuuden teräksen hinnan osalta ja mahdollistivat näin normaaliarvon laskemisen Kiinassa sovellettavan laskennallisen arvon perusteella.”

9 – Väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta ja Ukrainasta peräisin olevien silityslautojen tuonnissa 30.10.2006 annettu asetus (EUVL L 300, s. 13; jäljempänä väliaikainen asetus).

10 – Erityinen ilmoitusasiakirja koski ainoastaan polkumyyntilaskelmaa eikä niitä kysymyksiä, joita on nyt esillä olevassa asiassa käsitelty joko ensimmäisessä oikeusasteessa tai valituksen yhteydessä.

23. Näin ollen lopullisen ilmoitusasiakirjan mukaan Yongjianin silitysrautoihin sovellettava lopullinen tulli oli suuruudeltaan 0 prosenttia.

24. Maaliskuussa 2007 valituksen tekijät esittivät komissiolle huomautuksia, joissa ne valituksenalaisen tuomion 14 kohdan mukaisesti ”väittivät yhtäältä, että kantaja ei täytä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan toisen luetelmakohdan mukaisia edellytyksiä, ja toisaalta, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisen virkkeen vastaista on joka tapauksessa se, että toimielimet muuttavat markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman määrittämistä menettelyn kuluessa”.

25. Neuvoa-antava komitea tutki 6. ja 22.3.2007 komission 20.2.2007 päivätyt ehdotukset. Valituksenalaisen tuomion 15 kohdan mukaan ”neuvoa-antavan komitean useat jäsenet vastustivat sitä, että kantajalla katsottaisiin olevan markkinataloudessa toimivan yrityksen asema.”

26. Seuraavaksi lienee hyödyllistä toistaa Italian hallituksen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen toimittaman väliintulokirjelmän 13–18 kohdat: [11]

11 – Yongjian lainaa näitä kohtia valituksessaan (oma käännökseni alkuperäisestä italian kielestä).

”13 6. ja 22.3.2007 pidetyissä polkumyyntikomitean kokouksissa useat komitean jäsenet vastustivat sitä, että kyseessä olevalla yrityksellä katsottaisiin olevan markkinataloudessa toimivan yrityksen asema.

14 Komissiota syytettiin erityisesti siitä, että se on rikkonut polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan c alakohtaa [sic], sellaisena kuin sitä on tulkittu asiassa T-138/02, Metalink, 14.11.2006 annetussa tuomiossa.

15 Ensinnäkin, sen jälkeen, kun tutkimusjakson kolme ensimmäistä kuukautta on kulunut, polkumyyntitutkimuksen kohteena olevilla kolmansien maiden yrityksillä ei voida katsoa olevan markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa, elleivät olosuhteet ole muuttuneet merkittävästi.

16 Näin ei ollut niiden kiinalaisten yritysten tapauksessa, joille komissio aikoi myöntää markkinataloudessa toimivan

yrityksen aseman jälkikäteen. Lisäksi tämän aseman epäämistä oli alustavassa vaiheessa perusteltu erittäin vakavalla seikalla eli IAS:n periaatteiden vastaisella, puutteellisella kirjanpidolla, jonka pikainen korjautuminen oli epätodennäköistä.

17 Polkumyyntikomiteassa, joka kokoontui 6.3.2007, Italian valtuuskunta puolsi voimakkaasti tätä kantaa, ja myös Portugalin, Liettuan, Ranskan, Espanjan, Puolan, Kreikan, Belgian ja Tšekin tasavallan valtuuskunnat asettuivat tukemaan sitä.

18 Tämän jäsenvaltioiden voimakkaan vastustuksen vuoksi ja koska Metalink-oikeuskäytäntöä oli selvästi rikottu, komissio vahvisti väliaikaisessa asetuksessa aiemmin omaksumansa kannan ja epäsi markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman kyseessä olevilta kolmelta kiinalaisyritykseltä, joihin Yongjian kuului, 23.3.2007 päivätyssä tarkistetussa lopullisessa ilmoitusasiakirjassa.”

27. Komissio lähetti Yongjianille perjantaiiltana 23.3.2007 faksilla tarkistetun yleisen lopullisen ilmoitusasiakirjan ja tarkistetun erityisen lopullisen ilmoitusasiakirjan. Näissä asiakirjoissa komissio vahvisti erityisesti sillä perusteella, että Yongjianin kirjanpito oli selvästi kansainvälisten kirjanpitostandardien vastainen, alkuperäisen päätöksensä olla myöntämättä sille markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa. Näin ollen Yongjianin tuotteille vahvistettavaksi lopulliseksi tullin määräksi ehdotettiin 18,1:tä prosenttia. Komissio luetteli ja hylkäsi perusteet, jotka Yongjian oli esittänyt saadakseen markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman, mutta jätti mainitsematta, että se oli aiemmin aikonut ehdottaa tällaista asemaa, ja jätti siten perustelematta kantansa muuttumisen helmikuun 20. päivän jälkeen.

28. Ensin Yongjian sai torstaihin 29.3.2007 asti aikaa esittää huomautuksensa tai havaintonsa (kuusi kalenteripäivää). Maanantaina 26.3. Yongjian esitti asiakirja-aineistoon tutustumista koskevan pyynnön, ja sille myönnettiin tämä tutustumisoikeus tiistaina 27.3. Keskiviikkona 28.3. Yongjian pyysi, että huomautusten jättämiseen varattua aikaa pidennetään viikolla.

29. Komissio vastasi 29.3.2007 ja ilmoitti, että Yongjian oli tutustunut asiakirja-aineistoon jo neljä kertaa ja että siinä oli uutta ainoastaan tarkistetut ilmoitusasiakirjat. Lisäksi komissio totesi, että nämä asiakirjat ”eivät sisältäneet olennaisesti mitään uusia päätelmiä, – – vaan niissä vain vahvistettiin [komission] alustavat päätelmät”. Komissio totesi seuraavaa: ”Emme näin ollen pidä tämän määräajan jatkamista koskevan pyynnön tueksi esitettyjä perusteita riittävinä. Voimme kuitenkin poikkeuksellisesti suostua jatkamaan määräaikaa maanantaihin 2.4.2007 saakka.” Näin ollen Yongjianille annettiin lopulta kymmenen kalenteripäivää aikaa esittää huomautuksia tai havaintoja.

30. Komissio oli lähettänyt tällä välin neuvoaantavalle komitealle tarkistetun lopullisen valmisteluasiakirjan 23.3.2007 kuulemista varten. Komitea hyväksyi tämän asiakirjan 27.3.2007 kirjallisen menettelyn päätteeksi. Lisäksi komissio oli jättänyt 29.3.2007 neuvostolle lopullisia toimenpiteitä koskevan ehdotuksen, joka perustui tarkistettuun yleiseen lopulliseen ilmoitusasiakirjaan.

Kuten tarkistetussa yleisessä lopullisessa ilmoitusasiakirjassa selvästi todetaan, komissio jatkoi lopullisia päätelmiään varten tarpeellisiksi katsomiensa tietojen hankkimista ja tarkistamista (ks. 4 perustelukappale). Näin toimiessaan komissio ei loukannut kenenkään asianosaisen oikeutta esittää asianmukaisesti perusteltuja huomautuksia.

31. Yongjian esitti komissiolle huomautuksensa 2.4.2007 ja riitautti arvion, jonka mukaan se ei täyttänyt markkinataloudessa toimivalle yritykselle asetettuja vaatimuksia, ja vaati, ettei komissio hyväksyisi valituksen tekijöiden väitettä siitä, että on perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisen virkkeen vastaista, että komissio ottaa uudelleen arvioitavaksi alun perin tekemänsä määrityksen.

Edellä esitetyn periaatteen mukaisesti ja yhteisön tuotannonalan tältä osin esittämien huomautusten pohjalta komission yksiköt päättivät, että ne eivät muuta markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman määritystä, vaan vahvistavat alustavat päätelmänsä. Lopuksi nimittäin todettiin, että on mahdotonta pitää kyseessä olevilla, edellä todetusti IAS-standardien vastaisiksi katsotuilla kirjanpitokäytännöillä olevia vaikutuksia merkityksettöminä.

32. Komissio vastasi 4.4.2007 päivätyllä kirjeellä Yongjianin asianajajalle. Tässä asiassa merkitystä on seuraavalla toteamuksella:

”20.2.2007 komission yksiköt ilmoittivat aikomuksestaan muuttaa markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevaa määritystään ja siten kolmelle vientiä harjoittavalle kiinalaiselle tuottajalle, joihin asiakkaanne kuuluu, määrättyjä polkumyyntimarginaaleja ja tulleja ja kehottivat niitä, joita asia koskee, esittämään huomautuksensa. Tämä ilmoitus ei tarkoittanut missään tapauksessa markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman uutta määritystä.

Selvitykset, jotka asiakkaanne toimitti alustavan ilmoitusasiakirjan jälkeen, arvioitiin yhdessä niiden huomautusten kanssa, jotka yhteisön tuotannonala toimitti 20.2.2007 päivätyn lopullisen ilmoitusasiakirjan laatimisen jälkeen, ja tällöin todettiin, että asiakkaanne kirjanpitoa ei tarkasteta IAS:n standardien mukaisesti, sillä katsottiin, että asiakkaanne ei noudata suoriteperusteisen kirjanpidon periaatetta (IAS 1.25 -standardin rikkominen), tekee tasoituksia (IAS 1.32 -standardin rikkominen) ja esittää kokonais-

myynnin sen sijaan, että myynnit esitettäisiin eriteltyinä (IAS 1.13 ja IAS 1.29 -standardien rikkominen). Suoritetuissa tarkastuksissa ei ollut huomautettu kaikista edellä mainituista virheistä.

Asiakkaanne toistaa 2.4.2007 päivätyissä huomautuksissaan edelleen samat väitteet, jotka on jo esitetty ennen lopullisen ilmoitusasiakirjan laatimista ja jotka koskevat kirjanpitovirheitä ja sitä, ovatko kirjanpitovirheet IAS-standardien mukaisia, mutta, kuten olette varsin tietoinen, sen oikeuskäytännön mukaan, joka koskee markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämiseksi esitetyn pyynnön arviointia, vanhoja tosiseikkoja ei voida arvioida uudelleen.

Niiden teräksen hintaa koskevien uusien tietojen osalta, jotka asiakkaanne toimitti alustavan ilmoitusasiakirjan laatimisen jälkeen, toteamme, että myös näitä tietoja arvioitiin yhdessä niiden huomautusten kanssa, jotka yhteisön tuotannonala toimitti 20.2.2007 päivätyn lopullisen ilmoitusasiakirjan laatimisen jälkeen, ja tällöin todettiin, ettei teräksen hintaa koskevien uusien tietojen perusteella voitu arvioida uudelleen kaikkia asiakkaanne kirjanpidossa ilmeneviä puutteita.

Näin ollen sen vuoksi, että teräksen hintaa koskevalla uudella todistusaineistolla ei voinut olla vaikutusta markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman määrittämiseen, asiakkaanne normaaliarvo oli määritettävä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan tätä asiaa koskevien säännösten mukaisesti eli se oli määritettävä samankaltaisessa valtiossa käytetyn hinnan tai laskennallisen arvon perusteella.

Vientihinnan määrittämisen osalta toteamme, ettei asiakkaanne ollut koskaan kiistänyt alustavaa tai lopullista ilmoitusasiakirjaa koskeneissa väitteissään perusperiaatteita, jotka sisältyivät komission yksiköiden tekemään määritykseen, joka koski vientimyyntiä suoraan etuyhteydettömille asiakkaille. Asiakkaanne huomautukset liittyivät ainoastaan valuuttakurssin käyttöön tai polkumyyntilaskelmassa käytettyjen tuotevalvontakoodiryhmien Excelissä esittämisen teknisiin yksityiskohtiin (kumpaakin seikkaa on käsitelty joko yleisessä tai erityisessä lopullisessa ilmoitusasiakirjassa). Looginen johtopäätös edellä esitetystä on, että asiakkaanne oli hyväksynyt komission yksiköiden päätelmät. Näin ollen tämän asian osalta nyt esitettyjä väitteitä ei voida ottaa huomioon.

Perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdassa säädetään, että lopullinen ilmoittaminen ei ole esteenä komission tai neuvoston myöhemmin mahdollisesti tekemälle päätökselle ja jos kyseinen päätös perustuu eri tosiasioihin ja huomioihin, niistä on ilmoitettava niin pian kuin mahdollista. Tämä oli 23.3.2007 päivätyn, tarkistetun yleisen lopullisen ilmoitusasiakirjan tarkoitus.

On kuitenkin huomattava, että komissio on vuoden kuluttua valmis arvioimaan uudelleen sitä, toimiiko asiakkaanne markkinatalousolosuhteissa, jos asiassa esitetään riittävästi näyttöä.”

33. Niiden seikkojen osalta, joilla komissio perustelee kantansa muuttumista, lienee tässä kohdin hyödyllistä mainita, että neuvosto totesi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetyn puolustuksensa 23 kohdassa [12] seuraavaa:

”Komissio aikoi todellakin helmikuussa 2007 muuttaa markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevaa kantaansa tuolloin ”huomattavaksi” katsomansa näytön perusteella. Ensimmäisessä ilmoitusasiakirjassa komissio totesi, että se saattoi ehdottaa tällaista muutosta uudeksi näytöksi katsomansa tietojen uudelleenarvioinnin ja tiettyjen teräksen tuontihintojen vahvistamisten perusteella. Komissio oli valmis toteamaan, että näin ollen oli riittävästi ”uutta tietoa ja selvityksiä”, joiden perusteella oli syytä tarkistaa markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman osalta tehtyä ratkaisua. Saatuaan asianosaisten huomautukset ja kuultuaan polkumyyntikomiteaa komissio kuitenkin muutti näitä seikkoja koskevaa näkemystään ja vahvisti alun perin tekemänsä ratkaisun, jonka mukaan kantajalla ei voida katsoa olevan markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa, kun otetaan huomioon 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toinen luetelmakohta, riittävien uusien seikkojen puuttuminen ja 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan täysin selvä teksti. Komissio totesi, että alun perin tehdyn ratkaisun uudelleenarvioinnille asetetut edellytykset, sellaisina kuin ne on vahvistettu asiassa Nanjing Metalink International annetussa tuomiossa, eivät täyttyneet, ja että näin ollen oli sovellettava 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisessä virkkeessä säädettyä perusvelvoitetta. – –”

34. Yongjian pyysi 5.4.2007 päivätyllä kirjeellään, että komissio ehdottaisi, että lopulliset toimenpiteet perustuisivat 20.2.2007 päivättyyn yleiseen lopulliseen ilmoitusasiakirjaan, koska markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman määritys perustui sen mukaan oikeudelliseen virheeseen.

35. Tästä huolimatta neuvosto antoi 23.4.2007 valituksenalaisen asetuksen, [13] jolla otettiin käyttöön muun muassa 18,1 prosentin suuruinen lopullinen polkumyyntitulli Yongjianin valmistamien silityslautojen tuonnissa.

Asian käsittelyn vaiheet ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antama tuomio

36. Yongjian vaati asetuksen kumoamista omalta osaltaan. Komissio, yhteisön tätä

12 – Yongjian lainaa valituksessaan tätä kohtaa (oma käännökseni ranskan kielestä).

13 – Lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Ukrainasta peräisin olevien silityslautojen tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta annettu asetus (EY) N:o 452/2007 (EUVL L 109, s. 12).

tuotannonalaa edustavat kolme valituksen tekijää [14] ja Italian tasavalta tukivat väliintulijoina neuvostoa.

37. Yongjian esitti kaksi kanneperustetta: (i) perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan tulkitseminen virheellisesti ja (ii) perusasetuksen 20 artiklan rikkominen ja puolustautumisoikeuksien loukkaaminen.

Ensimmäinen kanneperuste: perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan tulkitseminen virheellisesti

38. Yongjian väitti, että komission ainoa selitys äkilliselle kantansa muuttumiselle sisältyi 4.4.2007 päivättyyn kirjeeseen: oikeuskäytännön mukaan vanhoja tosiseikkoja ei voida arvioida uudelleen. (Jos todellinen syy oli kuitenkin muu, neuvostolle toimitetussa ehdotuksessa ei EY 253 artiklan vastaisesti esitetty sen taustalla olevia syitä.)

39. Viittaus oikeuskäytäntöön saattoi tarkoittaa vain asiassa Nanjing Metalink annettua tuomiota, mutta tämän tuomion mukaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisellä virkkeellä pyritään varmistamaan, että markkinataloudessa toimivan yrityksen asema määritetään puolueettomasti eikä sillä perusteella, miten määrittäminen vaikuttaa polkumyyntimarginaaliin. Toimielimet eivät näin ollen voi arvioida uudelleen tietoja, jotka olivat alkuperäisen määrittämisen aikana niiden käytettävissä, mutta ne saavat peruuttaa markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman, jos osoittautuu, että kyseinen yritys ei täytä vaadittuja edellytyksiä sen vuoksi, että tosiseikat ovat muuttuneet tai että on tullut esille uusia tosiseikkoja. Tämä sääntö edellyttää, että markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskeva päätös tehdään ennen normaaliarvoa koskevaa päätöstä.

40. Esillä olevassa asiassa komissio toteutti kuitenkin kummatkin vaiheet samanaikaisesti. Näin ollen ei ole olemassa perustetta käsitellä 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan nojalla Yongjianin asemaa eri tavalla kuin alustavaan arviointiin sisältyviä muita näkökohtia, joita voidaan tarkistaa tutkinnan aikana. Koska komissio oli katsonut, että aseman alkuperäinen määrittäminen oli 20.2.2007 päivätyssä lopullisessa ilmoitusasiakirjassa esitetyistä syistä perusteeton, eikä ollut selvittänyt, miksi nämä syyt voisivat olla virheellisiä, komissiolla ei ollut vain oikeus vaan myös velvollisuus korjata tekemänsä määritys. Ehdotus lopullisiksi toimenpiteiksi oli näin ollen perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan vastainen, minkä seurauksena riidanalainen asetus oli pätemätön.

41. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi ensinnäkin, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 12–14 kappaleesta ilmenee,

14 – Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA ja Colombo New Scal SpA (jäljempänä valituksen tekijät).

että ”se, että riidanalaisessa asetuksessa ei muutettu väliaikaisessa asetuksessa tehtyä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevaa määrittämistä, ei perustunut perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisessä virkkeessä säädettyyn vanhojen tosiseikkojen uudelleenarviointia koskevaan kieltoon, vaan siihen, että kantajan kirjanpito oli IAS-standardien vastainen, sekä siihen, että sellaisia uusia seikkoja ei ollut, jotka olisivat voineet vaikuttaa tähän arviointiin. Tämä muuttamatta jättäminen seuraa siten kyseisen asetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan toisen luetelmakohdan aineellisista edellytyksistä.” [15]

42. Tarkistetuista ilmoitusasiakirjoista ei myöskään ilmene, että markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman epäämistä olisi perusteltu vanhojen tosiseikkojen uudelleen arvioimista koskevalla kiellolla; komission väitteet koskivat yksinomaan Yongjianin kirjanpitokäytäntöjen standardienvastaisuutta. [16]

43. Tämän jälkeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittaa komission 4.4.2007 päivättyyn kirjeeseen todeten, että se on ”ainoa asiakirja, jossa komissio esittää, että markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman määrittämistä koskevan oikeuskäytännön mukaan vanhoja tosiseikkoja ei saa arvioida uudelleen”. Tuomioistuin siteeraa tuomiossaan kyseistä kohtaa: ”Asiakkaanne toistaa edelleen 2.4.2007 päivätyissä huomautuksissaan samat väitteet, jotka on jo esitetty ennen lopullisen ilmoitusasiakirjan laatimista ja jotka koskevat kirjanpitovirheitä ja sitä, ovatko kirjanpitovirheet IAS-standardien mukaisia, mutta, kuten olette varsin tietoinen, sen oikeuskäytännön mukaan, joka koskee markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämiseksi esitetyn pyynnön arviointia, vanhoja tosiseikkoja ei voida arvioida uudelleen.” [17]

44. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa tuomionsa 47–50 kohdassa seuraavaa:

”47 Kyseisestä kirjeestä käy ilmi, että komissio vetosi oikeuskäytäntöön, jossa kielletään vanhojen tosiseikkojen arvioiminen uudelleen, siinä tarkoituksessa, että se voisi hylätä kantajan väitteet, jotka kantaja oli jo esittänyt ennen lopullisen ilmoitusasiakirjan lähettämistä. Vastauksessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen istunnossa esittämään kysymykseen komissio täsmensi, eikä kantaja kiistänyt asiaa tältä osin, että kyseisissä huomautuksissa olevat väitteet sisältyivät 1.9.2006 päivättyyn kirjeeseen, jonka kantaja lähetti ennen 15.9.2006 tehtyä markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman alkuperäistä määrittämistä, joka pantiin täytäntöön väliaikaisella asetuksella.

15 – Valituksenalaisen tuomion 44 kohta.
16 – Tuomion 45 kohta.
17 – Tuomion 46 kohta; kirjeen tätä koskeva kohta esitetään kokonaisuudessaan edellä 32 kohdassa.

48 On kuitenkin todettava, että 4.4.2007 päivätyssä kirjeessään komissio perusteli markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman epäämistä sillä, että kantajan kirjanpito ei IAS-standardien vastaisesti noudattanut suoriteperusteisen kirjanpidon periaatetta, siinä tehtiin tasoituksia ja esitettiin kokonaismyynti sen sijaan, että myynnit olisi esitetty eriteltyinä. Komissio toteaa tältä osin, että suoritetuissa tarkastuksissa ei ollut esitetty huomautuksia tältä osin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomauttaa, että komissio totesi myös, että kantajan kirjanpidossa ilmeneviä puutteita ei voitu arvioida uudelleen teräksen hintaa koskevien tietojen perusteella.

49 Kirjeestä käy täten ilmi, että komission huomautus, jonka mukaan vanhoja tosiseikkoja ei voida arvioida uudelleen, on luonteeltaan liitännäinen, koska komissio oli perustellut markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämisen ehdottamatta jättämistä arvioinnilla siitä, täyttikö kantaja sovellettavat aineelliset edellytykset.

50 Täten on todettava, että kantajan väite, jonka mukaan komissio nojautui nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kieltoon arvioida vanhoja tosiseikkoja uudelleen, on tosiseikkojen osalta virheellinen. Koska ensimmäistä kanneperustetta ei tästä syystä voida hyväksyä, keskustelu perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisen virkkeen ja edellä mainitussa asiassa Nanjing Metalink vastaan neuvosto annetun tuomion 44 kohdan tulkinnasta on siten merkityksetön.”

45. Käsiteltyään lyhyesti eräitä muitakin seikkoja, joita tämä valitus ei koske, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi siten Yongjianin ensimmäisen kanneperusteen.

Toinen kanneperuste: perusasetuksen 20 artiklan rikkominen ja puolustautumisoikeuksien loukkaaminen

46. Yongjian väitti, että perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdan ja 5 kohdan nojalla komission on jätettävä lopullinen ilmoitusasiakirja, joka koskee niitä olennaisia tosiseikkoja ja huomioita, joiden perusteella komissio aikoo tehdä suosituksen lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamisesta, vähintään 10 päivää ennen kuin se jättää ehdotuksensa neuvostolle, jotta asianosaiset voivat esittää huomautuksensa ja jotta komissio voi ottaa ne huomioon. Tässä tapauksessa komissio jätti tarkistettuun lopulliseen ilmoitusasiakirjaan perustuvan ehdotuksensa lopullisiksi toimenpiteiksi kuitenkin vain kuusi päivää sen jälkeen, kun se oli lähettänyt Yongjianille kyseisen ilmoitusasiakirjan ja neljä päivää ennen määräpäivää, joka tälle oli asetettu omien huomautusten jättämistä varten.

47. Tässä asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli olennaiselta osin samaa mieltä Yongjianin kanssa. Se totesi ensinnäkin, että siitä huolimatta, että perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa ei todeta, että komission on odotettava 10 päivän pituisen määräajan umpeutumista ennen ehdotuksensa jättämistä neuvostolle, tätä kohtaa ei voida tulkita tavalla, joka on vastoin 20 artiklan 4 kohtaa, jonka mukaisesti komissiolta edellytetään lopullista ilmoittamista viimeistään kuukautta ennen lopullisia toimenpiteitä koskevan ehdotuksen jättämistä neuvostolle. Näin ollen komissio ei voi jättää ehdotustaan neuvostolle ennen kuin 10 päivän määräaika on umpeutunut. [18]

48. Tämän jälkeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi neuvoston väitteen, jonka mukaan komissio voisi ottaa huomioon huomautukset muuttamalla neuvostolle jättämäänsä ehdotusta. EY 250 artiklan 2 kohdan nojalla komissiolla on valta muuttaa ehdotusta toimielimen tai päätöksentekomenettelyyn osallistuvien eri toimielinten näkökantojen yhteensovittamisen helpottamiseksi, mutta tätä valtaa ei voida käyttää sen varmistamiseksi, että osapuolten huomautukset otetaan asianmukaisesti huomioon. [19] Lisäksi tällaisilla huomautuksilla voi olla merkittäviä vaikutuksia lopullisen säädöksen sisältöön. Se seikka, että ehdotus lopullisiksi toimenpiteiksi on jo jätetty neuvostolle, voi sellaisenaan vaikuttaa kyseisistä huomautuksista tehtäviin päätelmiin. Näin ollen sillä seikalla, että komissio voisi jättää ehdotuksensa neuvostolle ennen asianosaisten huomautusten vastaanottamista, saatetaan estää huomautusten tehokas huomioon ottaminen. [20]

49. Esillä olevassa asiassa komission oli ilmoitettava Yongjianille siitä, että se oli omaksunut perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun uusiin tai erilaisiin huomioihin perustuvan uuden kannan, jonka mukaan teräksen tuontihintaa koskevat tiedot eivät muuttaneet niitä päätelmiä, joita markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman kannalta oli tehtävä siitä, että Yongjian ei noudattanut IAS-standardeja. Perusasetuksen 20 artiklan 4 kohta ei tukenut komission väitettä, jonka mukaan asianosaisille ei tarvitse ilmoittaa, jos muutos koskee pelkkää tosiseikoista tehtävää arviointia tosiseikkojen pysyessä muuttumattomina. Kun merkityksellisiä tosiseikkoja koskeva arviointi tehdään ensimmäisen kerran, se on lähetettävä asianosaisille, jotta ne voivat esittää siitä huomautuksensa. Koska tarkistetut lopulliset ilmoitusasiakirjat lähetettiin Yongjianille 23.3.2007 ja ehdotus lopullisiksi toimenpiteiksi jätettiin neuvostolle 29.3.2007 eli kuusi päivää myöhemmin, komissio ei noudattanut 20 artiklan 5 kohdassa säädettyjä vaatimuksia. [21]

50. Otettuaan tämän huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kuitenkin hylkäsi Yongjianin toisen kanneperusteen.

18 – Asia T-147/97, Champion Stationery ym. v. neuvosto, tuomio 19.11.1998 (Kok., s. II-4137, 81–83 kohta).

19 – Asia C-280/93, Saksa v. neuvosto, tuomio 5.10.1994 (Kok., s. I-4973, Kok. Ep. XVI, s. I-161, 36 kohta).

20 – Tuomion 67 kohta.

21 – Tuomion 68–70 kohta.

51. Se katsoi, että perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa säädetyn 10 päivän määräajan noudattamatta jättäminen saattoi johtaa riidanalaisen asetuksen kumoamiseen vain silloin, kun oli mahdollista, että tämän virheen vuoksi hallinnollisessa menettelyssä olisi voitu päätyä toisenlaiseen lopputulokseen, jolloin Yongjianin puolustautumisoikeuksiin olisi tosiasiallisesti vaikutettu. [22] Tarkistetut lopulliset ilmoitusasiakirjat eivät kuitenkaan sisältäneet uusia tosiseikkoja, joista Yongjian ei olisi vielä tiennyt, ja Yongjianilla oli ollut mahdollisuus lausua menettelyn aikaisemmassa vaiheessa kannasta, joka esitettiin uudelleen 23.3.2007 päivätyissä tarkistetuissa lopullisissa ilmoitusasiakirjoissa. Lisäksi Yongjian ei perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeistä virkettä koskevia väitteitä lukuun ottamatta ollut esittänyt 2.4.2007 päivätyssä kirjeessään uusia väitteitä vastauksena komission uuteen kantaan. Sen tässä kirjeessä esittämät huomautukset, jotka koskivat 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeistä virkettä ja asiassa Nanjing Metalink annettua tuomiota, eivät kuitenkaan vaikuttaneet riidanalaisen asetuksen sisältöön. Markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman epääminen perustui perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan toisen luetelmakohdan aineellisten edellytysten soveltamiseen, kuten ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä todettiin. [23]

Valitus

52. Yongjian on esittänyt kaksi valitusperustetta, jotka käyn jäljempänä lyhyesti läpi yhdessä neuvoston, komission ja valituksen tekijöiden esittämien kirjallisten ja suullisten huomautusten ja Italian tasavallan esittämien kirjallisten huomautusten kanssa.

Ensimmäinen valitusperuste: toteamus, joka on selvästi ristiriidassa asiakirja-aineiston sisällön kanssa

53. Yongjianin olennainen väite on, että todetessaan, ettei ollut tarpeen tulkita perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohtaa ja asiassa Nanjing Metalink annetun tuomion 44 kohtaa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, sillä tällainen toteamus on selvästi ristiriidassa asiakirja-aineiston sisällön kanssa. Tästä seuraa, että kyseinen tuomioistuin teki virheen myös jättäessään vastaamatta siihen keskeiseen kysymykseen, estikö 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeinen virke komissiota arvioimasta uudelleen markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman epäämisestä tehtyä alkuperäistä päätöstä.

54. Yongjian keskittyy perusteluissaan tämän väitteen ensimmäiseen osaan ja viittaa niissä pääasiassa siihen, mitä Italian hallitus ja neuvosto ovat todenneet ensimmäisessä

22 – Tuomion 71 kohta, jossa viitataan seuraavaan oikeuskäytäntöön: asia 30/78, Distillers Company v. komissio, tuomio 10.7.1980 (Kok., s. 2229, 26 kohta) ja asia T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomio 28.10.2004 (Kok., s. II-3663, 331 kohta).

23 – Tuomion 72–75 kohta.

oikeusasteessa esittämissään kirjelmissä, [24] ja katsoo näin ollen, että komissio palasi alkuperäiseen kantaansa niiden väitteiden takia, joiden mukaan uudelleen arvioiminen olisi ollut vastoin perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeistä virkettä, sellaisena kuin tätä kohtaa on tulkittu asiassa Nanjing Metalink annetussa tuomiossa. Yongjian väittää, että on asiakirja-aineiston perusteella varsin selvää, että tämä seikka ei ollut liitännäinen vaan olennainen seikka, jonka perusteella komissio muutti viime hetkellä mieltään ja teki siten lopullisen päätöksen 18,1 prosentin eikä 0 prosentin suuruisen polkumyyntitullin käyttöönotosta. Todetessaan päinvastaista ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut todisteet huomioon selvästi vääristyneesti eikä oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla, ja näin ollen tällainen arviointi voidaan saattaa yhteisöjen tuomioistuimen tarkasteltavaksi.

55. Neuvosto, komissio ja valitukset tekijät tulkitsevat kaikki oikeuskäytäntöä siten, että ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toimivaltainen määrittämään merkityksellisen tosiseikaston ja arvioimaan sitä lukuun ottamatta sellaisia tapauksia, joissa se, että määritetty tosiseikasto ei pidä asiallisesti paikkaansa, johtuu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle toimitetuista asiakirjoista, tai tapauksia, joissa aineisto on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, [25] ja valittajan, joka väittää, että aineisto on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, on ilmoitettava täsmällisesti ne seikat, joiden se katsoo otetun huomioon vääristyneellä tavalla, ja näytettävä toteen ne arviointivirheet, joiden takia valittajan mukaan on päädytty niiden ottamiseen huomioon vääristyneellä tavalla. [26]

56. Tämän lisäksi neuvosto tähdentää sitä, että Yongjian vetoaa kirjelmissään ainoastaan neuvoston toteamuksiin (tosiasiassa väite perustuu näyttöön, joka oli jo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tiedossa) ja Italian hallituksen toteamuksiin (sitä kuvastaa edellä mainitun tuomioistuimen seuraava toteamus: ”neuvoa-antavan komitean useat jäsenet vastustivat sitä, että kantajalla katsottaisiin olevan markkinataloudessa toimivan yrityksen asema”). Yongjian ei vetoa niihin asiakirjatodisteisiin, joihin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin perusti päätelmänsä eli valituksenalaisen asetuksen perustelukappaleisiin, tarkistetussa lopullisessa ilmoitusasiakirjassa esitettyihin perusteluihin ja 4.4.2007 päivätyssä komission kirjeessä annettuun selvitykseen.

57. Komissio toteaa lisäksi, että neuvoston ja Italian hallituksen huomautukset eivät voi toimia todisteina siitä, mitkä olivat komission omat syyt siihen, että se päätti palata alkuperäiseen kantaansa. Nämä perustelut esitettiin komission neuvostolle jättämässä ehdotuksessa, ja niiden lähtökohtana oli, että Yongjian ei täyttänyt sovellettavia aineellisia edellytyksiä.

58. Italian hallitus tähdentää, ettei Yongjian ole kiistänyt niitä tosiseikkoja ja tosiseikoista tehtyjä arviointeja, joiden perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, ettei komissio alkuperäiseen arvioonsa palatessaan tukeutunut aineellisesti perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeiseen virkkeeseen.

24 – Ks. 26 kohdassa esitetyt Italian hallituksen toteamukset ja 33 kohdassa esitetyt neuvoston toteamukset.

25 – Asia C-390/95 P, Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 28.4.1998 (Kok., s. I-769, 29 kohta).

26 – Yhdistetyt asiat, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ja C-219/00 P, Aalborg Portland ym. v. komissio, tuomio 7.1.2004 (Kok., s. I-123, 50 kohta).

59. Suullisessa käsittelyssä valituksen tekijät väittivät, että todellinen syy kannan muuttumiseen oli se, että vaikka 20.2.2007 päivätyssä lopullisessa ilmoitusasiakirjassa komissio oli hyväksynyt Yongjianin näkemyksen siitä, että kansainvälisten kirjanpitostandardien noudattamatta jättäminen oli este markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämiselle vain, jos sillä oli vaikutusta polkumyyntilaskelmiin, se katsoi kuitenkin myöhemmin, että tätä seikkaa painavampi seikka oli sen itse esittämä näkökohta, jonka mukaan muodollinen noudattamatta jättäminen oli vaikutuksesta riippumatta este, mihin 23.3.2007 päivätty tarkistettu asiakirja perustui.

60. Sekä Italian hallitus että valituksen tekijät korostavat, että markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman epääminen voidaan asiassa Nanjing Metalink annetun tuomion mukaan peruuttaa vain, jos tiedossa olevissa tosiseikoissa ilmenee muutoksia, kun taas Yongjian on pyrkinyt vain osoittamaan, että sen hyväksymillä kirjanpidon sääntöjenvastaisuuksilla ei ollut vaikutusta sen hintoihin.

Toinen valitusperuste: virheellinen päätelmä, joka koskee perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan rikkomisen vaikutusta

61. Yongjian korostaa, että oikeus tulla kuulluksi on yhteisön oikeudessa ja erityisesti polkumyyntimenettelyissä perustavaa laatua oleva oikeus. [27] Vaikka Yongjian myöntää, että tämän oikeuden loukkaaminen voi vaikuttaa valituksenalaisen toimenpiteen pätevyyteen vain silloin, kun lopputulos – jos virhettä ei olisi tapahtunut – olisi voinut olla toisenlainen, [28] se väittää, että tämä pitää paikkansa vain, jos toisenlainen lopputulos *ei olisi lainkaan mahdollinen*. [29]

62. Esillä olevassa asiassa Yongjian toistaa, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisestä virkkeestä tehty tulkinta vaikutti ratkaisevasti 18,1 prosentin suuruisen polkumyyntitullin käyttöönottoon 0 prosentin suuruisen polkumyyntitullin käyttöönoton sijasta. Näin ollen se seikka, että Yongjianille ei annettu mahdollisuutta osoittaa, että komission tulkinta oli virheellinen, tarkoitti kuulluksi tulemisen oikeuden epäämistä. Jos tätä oikeutta olisi käytetty, se olisi voinut vaikuttaa ratkaisevasti lopputulokseen.

63. Neuvosto tähdentää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan rikkomisella *ei* ollut vaikutusta valituksenalaisen asetuksen sisältöön eikä siten Yongjianin oikeuteen tulla kuulluksi. Näin ollen Yongjianin perustelu on suurelta osin merkityksetön ja joka tapauksessa riippuvainen ensimmäisen valitusperusteen oletetusta menestymisestä. Yongjianin oikeutta tulla kuulluksi markkinataloudessa

27 – Asia C-49/88, Al-Jubail Fertilizer v. neuvosto, tuomio 27.6.1991 (Kok., s. I-3187, 16 kohta).

28 – Ks. edellä alaviitteessä 22 mainittu oikeuskäytäntö.

29 – Asia T-170/06, Alrosa v. komissio, tuomio 11.7.2007 (Kok., s. II-2601, 203 kohta).

toimivan yrityksen aseman epäämisen osalta ei ole loukattu, koska sillä oli ollut mahdollisuus tulla kuulluksi aiemmin. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin piti sitä, että Yongjian ei ollut esittänyt uusia väitteitä vastaukseksi komission kantaan eikä ollut täsmentänyt, mitä väitteitä se olisi voinut esittää, tosiseikkoina, joita ei valituksen yhteydessä ollut mahdollista riitauttaa.

64. Komissio väittää, että tämä valitusperuste pohjautuu virheellisiin olettamuksiin. Niitä ovat erityisesti se, että Yongjian olisi voinut esittää uusia ja ratkaisevia perusteita, jos komissio olisi odottanut 2.4.2007 saakka ennen ehdotuksen jättämistä neuvostolle, ja että komissio oli vakuuttunut siitä, että Yongjian ansaitsi markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman, mutta luuli, ettei voinut myöntää sille tällaista asemaa asiassa Nanjing Metalink annetun tuomion vuoksi. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, ettei kumpikaan näistä olettamuksista pidä paikkaansa, mutta näitä toteamuksia Yongjian ei riitauta pitämällä niitä todisteiden ottamisena huomioon vääristyneellä tavalla.

65. Italian hallitus ja valituksen tekijät yhtyvät olennaisilta osin neuvoston ja komission väitteisiin.

Perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdan ja 5 kohdan tulkinta

66. Neuvosto, komissio ja valituksen tekijät arvostelevat lisäksi sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan mukaan *aina,* kun komissio perustaa päätelmänsä muihin kuin lopullisissa ilmoitusasiakirjoissa esitettyihin tosiseikkoihin tai näkökohtiin, huomautusten esittämiseen on varattava 10 päivän määräaika.

67. Suullisessa istunnossa nämä kaksi toimielintä ovat erottaneet toisistaan i) lopullisen ilmoitusasiakirjan, johon viitataan 20 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä ja toisessa virkkeessä, ii) ne tosiseikat ja huomiot, joita komissio ei voi ilmoittaa lopullisen ilmoittamisen hetkellä, joihin viitataan 20 artiklan 4 kohdan kolmannessa virkkeessä ja iii) ne muut tosiseikat ja huomiot, joihin myöhempi päätös voi perustua, joihin viitataan kyseisen säännöksen viimeisessä virkkeessä. Näiden toimielinten mukaan vaatimusta 10 päivän pituisesta määräajasta sovelletaan ainoastaan tapauksessa i), joka kattaa tutkimukset kokonaisuutena ja on siten myöhempää korjausten esittämistä paljon tärkeämpi asia. Tapauksissa ii) ja iii) on aina olemassa vastaamisoikeus, [30] mutta ainoa vaatimus on, että annetun määräajan on oltava perusteltu, kun tosiseik-

30 – Perusasetuksen johdanto-osan 5 perustelukappaleessa todetaan, että se perustuu vuoden 1994 WTO:n polkumyyntiyleissopimuksen VI artiklan 9 kohtaan, jossa määrätään seuraavaa: ”Viranomaisten on ennen lopullisen päätöksen tekemistä annettava kaikille asianosaisille jäsenille ja asianosaisille osapuolille tiedot ratkaisuun vaikuttavista olennaisista tosiseikoista, jotka ovat perustana sille, ryhdytäänkö lopullisiin toimenpiteisiin. Tällaisen tietojenantamisen tulisi tapahtua riittävän ajoissa, jotta osapuolet voivat puolustaa etujaan.”

kojen ja huomioiden luonne otetaan huomioon.

68. Kumpikin toimielin ja valituksen tekijät korostavat, että polkumyyntimenettelyihin on sovellettava tiukkoja aikarajoja,[31] joita olisi vaikeaa noudattaa, jos pienet muutokset voisivat johtaa määräaikojen pidentymiseen. Komissio toteaa lisäksi, että se olisi voinut muuttaa neuvostolle jättämäänsä ehdotusta ja olisi niin toiminutkin, jos Yongjian olisi alkuperäisen ehdotuksen jättämisen jälkeen esittänyt merkityksellisiä huomautuksia. Valituksen tekijät väittävät, että jos 2.4.2007 päivätyt Yongjianin huomautukset olisivat saaneet komission muuttamaan kantaansa, yhteisön tälle tuotannonalalle olisi pitänyt antaa jälleen 10 päivää aikaa huomautusten esittämistä varten, jolloin menettelyn kokonaismääräaika olisi ylittynyt. Muuttaessaan kantaansa komission on ilmoitettava uusista seikoista, joita asianosaiset eivät ole voineet aiemmin kommentoida, ja annettava 10 päivää aikaa huomautusten esittämistä varten vain silloin, kun näillä uusilla seikoilla on ratkaiseva merkitys, eikä silloin, kun kaikki esille otetut seikat on käsitelty perusteellisesti, kuten esillä olevassa asiassa.

31 – Asetuksen 6 artiklan 9 kohdassa säädetään, että tutkimukset päätetään aina 15 kuukauden kuluessa, 7 artiklan 7 kohdassa säädetään, että väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön 9 kuukaudeksi, kun taas 9 artiklan 4 kohdassa säädetään, että lopullinen toimintaehdotus esitetään viimeistään kuukautta ennen väliaikaisten tullien voimassaolon päättymistä.

Arviointi

Ensimmäinen valitusperuste: toteamus, joka on selvästi ristiriidassa asiakirja-aineiston sisällön kanssa

69. Tämän valitusperusteen keskeinen ja olennainen seikka on väite siitä, että toisin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen totesi, komissio perusti markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevan lopullisen kantansa siihen näkökohtaan, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohta esti sitä muuttamasta alkuperäistä määritystään.

70. Yongjian ei riitauta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tosiseikkojen osalta esittämien toteamusten paikkansapitävyyttä, vaan pikemminkin sen, miten se arvioi näitä tosiseikkoja, ja päätelmän, jonka se tekee näiden tosiseikkojen perusteella.

71. Lukuisissa tuomioissa johdonmukaisesti vahvistetun oikeuskäytännön mukaan yhteisöjen tuomioistuimella ”ei ole toimivaltaa määrittää asian tosiseikastoa eikä lähtökohtaisesti myöskään arvioida sitä selvitystä, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on asian tosiseikastoa määrittäessään tukeutunut. Silloin, kun tämä selvitys on saatu asianmukaisesti ja todistustaakkaa sekä asian selvittämistä koskevia menettelysääntöjä ja yleisiä oikeusperiaatteita on nouda-

tettu, ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida sille esitetyn selvityksen näyttöarvoa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tämä arviointi ei näin ollen ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi yhteisöjen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin". [32]

72. Yhteisöjen tuomioistuin käytti käsitettä "näytön huomioon ottaminen vääristyneellä tavalla" ensimmäinen kerran asiassa Hilti antamassaan tuomiossa. [33] Näyttää siltä, että käsitteen taustalla on Ranskan oikeuteen liittyvä dénaturation-käsite, joka on yksi kassaatiovalituksen esittämisen perusteista. Tästä ilmiöstä on kyse silloin, kun pääasiaa käsittelevä tuomioistuin ylittää toimivaltansa tulkitessaan (sopimuksen, testamentin, kertomuksen, tuomion tai ulkomaisen lain kaltaista) asiakirjaa, jonka sanamuoto on selkeä ja yksiselitteinen, tavalla, joka on ristiriidassa mainitun asiakirjan sanamuodon kanssa. Sitä vastoin sellaisen asiakirjan, jonka sanamuoto on epäselvä tai monitulkintainen, tulkinta kuuluu tuomioistuimen toimivaltaan, eikä sitä voida riitauttaa tällaisella valituksella. [34]

73. Esillä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittasi arvioinnissaan valituksenalaisen asetuksen perustelukappaleisiin, tarkistettuun lopulliseen yleiseen ilmoitusasiakirjaan ja 4.4.2007 päivättyyn komission kirjeeseen.

74. Kahden ensimmäisen asiakirjan perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että ainoat perustelut markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman lopulliselle määrittämiselle koskivat sitä, että Yongjianin kirjanpitokäytännöt eivät olleet IAS-standardien mukaisia. [35]

75. Tämä toteamus lienee kiistaton eikä tarkoittane missään tapauksessa sitä, että näyttö olisi otettu huomioon vääristyneellä tavalla. Myöskään Yongjian ei väitä tällaista.

76. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi 4.4.2007 päivätyn kirjeen osalta, että vaikka komissio totesi siinä, että "kuten olette varsin tietoinen, sen oikeuskäytännön mukaan, joka koskee markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämiseksi esitetyn pyynnön arviointia, vanhoja tosiseikkoja ei voida arvioida uudelleen", se perusteli sitä, ettei se ollut myöntänyt markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa, tosiasiassa Yongjianin kirjanpidon IAS-standardien vastaisuudella ja sillä, ettei kirjanpidossa noudatettu suoriteperusteisen kirjanpidon periaatetta, siinä tehtiin tasoituksia ja esitet-

32 – Edellä alaviitteessä 3 mainittu asia British Aggregates, tuomion 97 kohta; ks. myös edellä 55 kohdassa esitetty oikeuskäytäntö.

33 – Asia C-53/92 P, Hilti v. komissio, tuomio 2.3.1994 (Kok., s. I-667, 42 kohta).

34 – Ks. esim. määritelmät, jotka esitetään teoksessa Cornu, *Vocabulaire juridique*, Pariisi, 1987, tai http://www.dictionnaire-juridique.com.

35 – Valituksenalaisen tuomion 43–45 kohta.

tiin kokonaismyynti sen sijaan, että myynnit olisi esitetty eriteltyinä. Lisäksi kyseinen tuomioistuin otti huomioon komission toteamuksen, jonka mukaan kantajan kirjanpidossa ilmeneviä puutteita ei voitu arvioida uudelleen teräksen hintaa koskevien tietojen perusteella. Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että komission huomautus, jonka mukaan vanhoja tosiseikkoja ei voida arvioida uudelleen, on luonteeltaan liitännäinen, koska komissio oli perustellut markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämisen ehdottamatta jättämistä arvioinnilla siitä, täyttikö kantaja sovellettavat aineelliset edellytykset. [36]

77. Näissä toteamuksissa tai päätelmissä ei ole mielestäni mitään sellaista, joka tarkoittaisi 4.4.2007 päivätyn kirjeen merkityksellisten kohtien huomioon ottamista vääristyneellä tavalla, [37] vaikka näihin kohtiin sovelletaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä omaksuttuja tiukkoja arviointiperusteita.

78. Voitaisiin tietenkin väittää, että 4.4.2007 päivätyn kirjeen perusteella olisi voitu katsoa niinkin, että suurin syy siihen, että komissio muutti yllättäen kantaansa, oli todellakin komission näkemys siitä, ettei se voinut muuttaa alkuperäistä määritystään. Otan kantaa tähän olettamukseen toteamalla pelkästään, että on selvää, että tämä ei ole ainoa mahdollinen päätelmä, joka voidaan tehdä kyseisen kirjeen sanamuodon perusteella. Näin ollen päätelmässä, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tekee, on tosiasiassa kyse sellaisesta näytön arvioinnista, joka ei kuulu yhteisöjen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin, koska näyttöä ei ole tässä arvioinnissa otettu huomioon vääristyneellä tavalla.

79. Italian hallituksen ja neuvoston ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät lausumat eivät voi vaikuttaa tähän sisällöllisesti. Vaikka kyseisiä toteamuksia [38] voitaisiin pitää pikemminkin näyttönä kuin väitteinä, on selvää, ettei kumpikaan asianosainen olisi voinut tietää sitä, mikä sai komission tosiasiassa muuttamaan mieltään lopullisen ja tarkistetun lopullisen ilmoitusasiakirjan välillä.

80. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämissään lausumissa komissio – joka oli yksin kykenevä ilmoittamaan tuomioistuimelle arvovaltaisesti omat motiivinsa – totesi nimittäin erityisesti, että useiden jäsenvaltioiden osoittaman vastustuksen vuoksi sekä komission jäsenet että komission henkilöstö olivat lopullisten ilmoitusasiakirjojen jättämisen jälkeen jatkaneet vielä harkintaansa päätyen lopulta siihen, että puutteet Yongjianin kirjanpidossa olivat sellaisia, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa asetetun edellytyksen ei voitu katsoa täyttyvän. Viittauksella, joka tehtiin 4.4.2007 päivätyssä kirjeessä asiassa Nanjing Metalink annettuun tuomioon, oli vain tarkoituksena ilmoittaa, että uusia tosiseikkoja ei ollut esitetty. [39]

81. Näin ollen ensimmäinen valitusperuste on mielestäni hylättävä. Väitettä, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut näytön huomioon vääristy-

36 – Valituksenalaisen tuomion 46–49 kohta.

37 – Kirje esitetään sanatarkasti edellä 32 kohdassa.

38 – Italian hallituksen lausumat esitetään edellä 26 kohdassa ja neuvoston lausumat edellä 33 kohdassa.

39 – Ks. erityisesti komission ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen toimittaman väliintulokirjelmän 10 ja 11 kohta.

neellä tavalla, ei voida hyväksyä. Jos arvio, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki näytön pohjalta, hyväksytään siltä osin kuin siinä todetaan, että komission kannan muuttuminen ei perustunut perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeiseen virkkeeseen, sellaisena kuin tätä säännöstä on tulkittu asiassa Nanjing Metalink annetussa tuomiossa, on selvää, että peruste, joka liittyy tämän lainsäädännön ja oikeuskäytännön tulkintaan, ei ole merkityksellinen.

Toinen valitusperuste: virheellinen päätelmä, joka koskee perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan rikkomisen vaikutusta

82. Tämän jälkeen onkin tässä vaiheessa todettava, että mielestäni ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen lähestymistapa on asiassa Nanjing Metalink annetun tuomion 44 ja 47 kohdassa, sellaisena kuin nämä kohdat on esitetty edellä 15 kohdassa, kaikkien tarkasteltujen seikkojen osalta asianmukainen.

83. Tuomiossa erotetaan mielestäni perustellusti aiemmin arvioidun näytön uudelleenarviointi (joka on kiellettyä) siitä, että tehdään toisenlainen päätelmä tilanteessa, jossa merkitykselliset tosiseikat ovat muuttuneet (mikä on sallittua). Totean lisäksi, että – kuten komissio on myöntänyt kirjallisissa huomautuksissaan ja vahvistanut suullisessa käsittelyssä – mahdollisuutta tehdä tällainen toisenlainen päätelmä on sovellettava kumpaankin suuntaan: tämän päätelmän nojalla tehtyä määritystä on voitava muuttaa sekä viejän kannalta myönteiseen että kielteiseen suuntaan (kuten asiassa Nanjing Metalink).

84. Näin ollen, jos Yongjian olisi näyttänyt toteen tosiseikkojen muuttumisen, mutta komissio olisi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisen virkkeen nojalla kieltäytynyt ottamasta niitä huomioon, Yongjian olisi voinut perustellusti saattaa tuomioistuimen valvontaan määrityksen, joka valituksenalaisessa asetuksessa tehtiin markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman osalta.

85. Koska ehdotan, että Yongjianin ensimmäinen valitusperuste on hylättävä, myös toinen valitusperuste on hylättävä.

86. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tosiseikkojen perusteella, että komission kannan muuttuminen lopullisen ja tarkistetun lopullisen ilmoitusasiakirjan välillä perustui täysin seikkoihin, joiden osalta Yongjian oli jo voinut esittää huomautuksensa, eikä tulkinnalla, jonka komissio teki perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisestä virkkeestä, ollut siihen vaikutusta.

87. Jos tämä toteamus hyväksytään – kuten se on mielestäni hyväksyttävä – Yongjiania ei jätetty kuulematta minkään sellaisen seikan

osalta, jolla olisi voinut olla lopputuloksen kannalta merkitystä. Se ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätelmä, että vaikka perusasetuksen 20 artiklan 5 kohtaa rikottiin, tämä rikkominen ei vaikuttanut valituksenalaisen asetuksen sisältöön eikä siten valittajan puolustautumisoikeuksiin, jolloin virheestä ei voinut seurata, että valituksenalainen asetus olisi pätemätön ja että se olisi kumottava, on täysin sen oikeuskäytännön mukainen, johon tämä päätelmä perustuu. [40]

88. Yongjian ei ole myöskään esittänyt ainuttakaan perustetta, jossa se lähtisi muusta kuin siitä olettamuksesta, että komission kannan muuttuminen perustui todella siihen näkemykseen, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeinen virke esti sitä arvioimasta uudelleen markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman osalta tekemäänsä alkuperäistä arviointia, joten Yongjian olisi voinut esittää huomautuksia, joissa se olisi riitauttanut tämän näkemyksen. Yongjian pyrkii asiassa Alrose annetun tuomion [41] avulla väittämään, että kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaaminen voidaan pelkkänä muodollisena seikkana jättää huomiotta vain silloin, kun lopputulos ei olisi missään tapauksessa voinut olla toinen, mutta että huomiotta jättäminen on aineellinen virhe, joka vaikuttaa toteutetun toimenpiteen pätevyyteen, jos on mahdotonta tarkasti määrittää, missä määrin se voisi vaikuttaa lopputulokseen. Tällä väitteellä ei voi kuitenkaan olla merkitystä, mikäli ainoat huomautukset, joiden esittämiseen kyseiselle asianosaiselle ei tämän omien väitteiden mukaan annettu tilaisuutta, liittyvät seikkoihin, joiden osalta on todettu, että ne eivät voineet vaikuttaa lopputulokseen.

40 – Ks. edellä 51 kohta ja alaviite 22.

41 – Ks. edellä 61 kohta ja alaviite 29.

Perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdan ja 5 kohdan tulkinta

89. Jäljellä on vielä neuvoston, komission ja valituksen tekijöiden esittämä kysymys siitä, toimiko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oikein katsoessaan, että perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan nojalla komission on ennen ehdotuksensa jättämistä neuvostolle annettava asianosaisille 10 päivää aikaa, jotta ne voivat vastata *mihin tahansa* tosiseikkojen tai näkökohtien uuteen ilmoittamiseen.

90. Tästä kysymyksestä ei ole tehty vastavalitusta, [42] eikä se ole merkityksellinen valituksen ratkaisemisen kannalta. Jos perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisen virkkeen tulkintaa koskevat väitteet eivät olisi voineet vaikuttaa lopputulokseen, johon komissio päätyi arvioidessaan markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa, eivätkä siten valituksenalaisen asetuksen sisältöön, se seikka, ettei Yongjianille annettu mahdollisuutta esittää tällaisia väitteitä, on merkityksetön – siitä riippumatta, oliko tämän mahdollisuuden puuttuminen muodollisesti perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan vastaista vai ei.

91. Tästä huolimatta tämä seikka on ilmeisen tärkeä toimielinten ja kaikkien polkumyyntimenettelyissä asianosaisina olevien

42 – Neuvosto totesi suullisessa käsittelyssä – mikäli ymmärsin asian oikein – vastustavansa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemää periaatteellista kannanottoa, eikä sitä toteamusta, että komissio oli rikkonut perusasetuksen 20 artiklan 5 kohtaa.

osapuolten kannalta. Tämän takia käsittelen seuraavaksi lyhyesti tätä kysymystä.

92. Ensinnäkään en pidä erityisen vakuuttavana sitä, että toimielimet ja valituksen tekijät vetoavat siihen, että polkumyyntimenettelyissä on noudatettava tiukkaa kokonaismääräaikaa. Yhteisön lainsäädännössä säädetään sekä tästä määräajasta että tietyistä lyhyemmistä määräajoista, joita on noudatettava kokonaismääräajan puitteissa. Toimielinten on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin, jotta ne täyttäisivät kaikki nämä velvoitteet, eikä niitä voida vapauttaa jonkin lyhyemmän määräajan noudattamisesta sillä perusteella, että kokonaismääräajan noudattaminen on sen takia vaikeampaa.

93. Toiseksi yhdyn ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamukseen, jonka mukaan asianosaisten huomautukset on saatava ennen kuin komissio jättää ehdotuksensa neuvostolle ja perustelujen, joiden pohjalta komissio on päätynyt tähän ratkaisuun, on sisällyttävä tähän ehdotukseen. [43] Huomautukset, jotka koskevat niitä tosiseikkoja tai näkökohtia, jotka poikkeavat lopulliseen ilmoitusasiakirjaan sisältyvistä tosiseikoista tai näkökohdista ja joiden perusteella on päädytty toisenlaiseen ratkaisuun, ansaitsevat kiistattomasti vähintään yhtä paljon huomiota kuin lopullista ilmoittamista koskevat huomautukset. Niiden käytännön merkitys vähenisi kuitenkin selvästi, jos ne saataisiin vasta sen jälkeen, kun komissio olisi jo saanut valmiiksi ehdotuksensa ja jättänyt sen neuvostolle – tällöin olisi olemassa merkittävä riski siitä, että niitä ei otettaisi samassa määrin huomioon.

94. Kolmanneksi huomautan siitä, että nyt esillä olevassa asiassa komissio asetti määräajan, jonka kuluessa Yongjian saattoi esittää nämä tarkistettuja asiakirjoja koskevat huomautuksensa, joten on merkityksetöntä, oliko sillä tämä velvoite perusasetuksen nojalla. Tämän määräajan asettaessaan komissio kuitenkin velvoitti itsensä siihen, että sen oli noudatettava 20 artiklan 5 kohdan vaatimusta, jonka mukaan tämän määräajan on oltava vähintään 10 päivää. Komissio ei alun perin noudattanut tätä vaatimusta asettaessaan määräajaksi vain 6 päivää. Kun se korjasi tämän virheen ja pidensi määräajan 10 päivään, oli loogista, että sen oli odotettava huomautuksia (ja otettava ne huomioon) ennen ehdotuksensa jättämistä neuvostolle.

95. Huomautan tältä osin siitä, että ehdotus jätettiin 2.4.2007, hieman alle 14 kuukauden kuluttua tutkimusten aloittamisesta, joka tapahtui 4.2.2006, ja että valituksenalainen asetus annettiin 19.4.2007, 14 kuukautta ja 9 päivää näiden tutkimusten aloittamisen jälkeen. Näin ollen toimintamarginaalia oli vielä jäljellä ennen perusasetuksessa säädetyn 15 kuukauden pituisen määräajan umpeutumista. On joka tapauksessa selvää, että komission, joka on tietoinen näistä aikavelvoitteistaan, on polkumyyntitutkimuksia tehdessään otettava näiden aikavelvoitteiden lisäksi huomioon myös tarve kunnioittaa puolustautumisoikeuksia. Tarvittaessa sen on peräännyttävä annetuista määräajoista, jotta asianosaiset voivat jättää tarvittavat huomautukset.

43 – Ks. edellä 48 kohta.

96. Neljänneksi katson, että esillä olevassa asiassa komission toimintaa (kun muistetaan erityisesti, että tarkistettuihin ilmoitusasiakirjoihin sisältyi perinpohjainen ja täysin odottamaton kannan muuttuminen, joka vaikutti merkittävästi Yongjianin etuihin, ja asiakirjat lähetettiin faksitse tavanomaisen toimistoajan jälkeen perjantai-iltana) voidaan joka tapauksessa pitää hyvän hallinnon periaatteiden vastaisena. Siitä riippumatta, rikottiinko tässä tapauksessa perusasetuksen 20 artiklan 5 kohtaa, on selvää, ettei komissio ottanut juurikaan huomioon toista osapuolta, jonka etuihin sen toimet vaikuttivat kielteisesti ja joka saattoi odottaa yhteisön toimielimeltä suurempaa tehokkuutta ja huomioon ottamista.

97. Lopuksi voin kuitenkin olla yhtä mieltä toimielinten ja valituksen tekijöiden kanssa siitä, ettei jokaisen muutoksen takia, joka tehdään niihin tosiseikkoihin tai huomioihin, joihin komission neuvostolle esittämä ehdotus perustuu, ole välttämätöntä asettaa määräaikaa lisähuomautusten esittämistä varten. Jotkin muutokset voivat olla niin vähäisiä, ettei niitä ole tarpeen kommentoida tai näillä huomautuksilla ei ole mitään merkitystä lopputuloksen kannalta. Jälkimmäisessä tapauksessa on melko merkityksetöntä, katsotaanko perusasetuksen 20 artiklan 5 kohtaa muodollisesti rikotun, koska se, ettei ole olemassa mitään mahdollista vaikutusta lopputulokseen, tarkoittaa, ettei mitään vaikutusta lopullisen toimenpiteen pätevyyteen ole.

98. Esillä olevassa asiassa kannan muuttuminen oli niin perinpohjainen ja odottamaton ja sen vaikutus niin suuri, että sen vuoksi oli tärkeää antaa lisäaikaa huomautusten esittämistä varten. Vaikka on mahdollista, ettei Yongjian olisi ehkä pystynyt esittämään sellaisia huomautuksia, jotka olisivat voineet vaikuttaa lopputulokseen, tätä ei voitu lähtökohtaisesti olettaa.

Oikeudenkäyntikulut

99. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklassa määrätään, että jos valitus on perusteeton, yhteisöjen tuomioistuin päättää oikeudenkäyntikuluista. Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 69 artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, *vastaavat* omista oikeudenkäyntikuluistaan, mutta yhteisöjen tuomioistuin *voi* velvoittaa muut väliintulijat vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

100. Mielestäni esillä olevassa asiassa valitus on hylättävä. Neuvosto on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista. Myös valituksen tekijät ovat vaatineet oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, ja niiden osallistuminen valitusmenettelyyn vaikuttaa perustellulta, koska menettely koskee niiden etuja. Näin ollen Yongjian olisi velvoitettava korvaamaan neuvoston ja valituksen tekijöiden oikeudenkäyntikulut, kun taas Italian hallituksen ja komission olisi vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Ratkaisuehdotus

101. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin ratkaisee asian seuraavasti:

– valitus hylätään;

– Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston sekä Vale Mill (Rochdale) Ltd:n, Pirola SpA:n ja Colombo New Scal SpA:n oikeudenkäyntikulut;

– Italian tasavallan ja Euroopan yhteisöjen komission on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan.